

Práce mapuje variantnost a proměnu postav v méně známé části románové tvorby Jaroslava Foglara. Podkladem pro tuto analýzu postav je teorie monomýtu Josepha Campbella a jejím cílem je zproblematizování tradičního pohledu na autorovu tvorbu jako dílo situované mezi póly umělecké působnosti a pedagogicko-mravního apelu. Výklad postav bude směřovat k jisté typologii z hlediska jejich ukotvení v daném prostředí (role města a přírody), v jejich vztahu ke společnosti (problém autority a vztah k dospělosti) a zároveň v jejich vlastním vnitřním světě – sebereflexe postav a jejich psychologický vývoj v průběhu narativního vyprávění.